

Beszámoló

Az elmúlt egy év ugródeszka volt számomra. A Communitas ösztöndíj sokat segített, hisz adott egy kis biztonságot, azzal, hogy támogattott engem és a produkciómát. Tiszta szívvel írhatom a beszámolómat, mert úgy gondolom, hogy a támogatást a lehető legjobb célra használtam fel. *Csávási Legenda* volt a munkacíme a dokumentumfilm-tervemnek, amellyel támogatást nyertem a Communitas Alapítványtól. Egy évvel ezelőtt írtam meg a filmtervet és most már ott tartok, hogy a film 90% le van forgatva. (kb. 60-70 óra)

Tavaly szeptemberben bejutott a filmtervem a Budapest International Documentary Festival Picking Programjába. Így vehettem részt egy három napos fejlesztési folyamatban, melyben európai és az Egyesült Államokból érkezett szakemberek segítségével dolgozhattam. Olyan nagy dokumentumfilm-készítők segítettek a film fejlesztésébe, mint Robert Zuber, Kerekes Péter, Thomas Ernst. Ahhoz, hogy erre a fórumra bejussak, be kellett mutatnom a projektem előzetesét. Akkor 5 óra nyersanyagom volt, ami dokumentumfilmeknél nem sok. De az anyagban benne volt a feszültség, a drámai fordulat, egy izgalmas protagonista – mindezek 3 perces kollázsa elegendő volt ahhoz, hogy részt vegyek a BIDEF-en.

Innen kezdve megváltozott minden. Azt hittem, kiskirály vagyok, hogy bejutottam egy ilyen nagyszerű helyre... de ahhoz, hogy egy jó filmet készíts, nem elég az, hogy jó szakemberek tanácsokat adnak, biztatnak, a szemedbe mosolyognak. A beszélgetések után volt egy elképzelésem, viszont azt is tudtam, hogy jó lenne egy tapasztalt igazán profi társ mellém, akivel minden forgatási napot átbeszélhetek, akitől tanácsot kérhetek, nehéz pillanatokban rá támaszkodhatok. Nem olyan forgatásokról álmodtam, ahol azt mondom magamnak, a vágószobában majd kiderül, hogy mi is lesz a film, hanem már forgatáskor tudatosan és a lehető legprofibb munkára akartam törekedni.

Sós Ágnessel, a BIDEF főszervezőjével, dokumentumfilm-rendezővel már az első találkozásunk alkalmával jó viszonyba kerültem és éreztem, hogy érdeklő a filmem. A fesztivál utolsó napján egy hosszas beszélgetést követően Ági kreatív producerként társult hozzám. Azóta eltelt több mint 8 hónap és a film forgatása új lendületet kapott. Miután hazamentem Pestről, szinte minden héten lejártam forgatni Szászcsávásra és elkészültek a tervezett jelenetek. Minden egyes

forgatás előtt sokat beszéltem Ágival. Forgattam Pécsen, Rugonfalván, Dicsőszentmártonban, Felsősófalván és több alkalommal Pesten. Az utolsó forgatási nap, április 2, a budapesti Pap László Sportarénában, a táncháztalálkozón, több mint 5000 ember előtt zajlott (4 kamerával vettük a jelenetet). Fantasztikus élménynek lehettünk részesei a kamerák lencséin keresztül... hatalmas, hömpölygő tömeg, mosolygó arcok, pörgő szoknyák, lendület, a tömeg hihetetlen energiája... viszont egyben szomorú pillanata is volt ez a filmnek, az életnek, hisz Csángáló, a filmem főszereplője, elérkezett pályafutása végére. Csángáló már képtelen volt rendesen zenélni.

A Communitastól kapott támogatás egészét a filmem forgatására fordíthattam, mivel az elmúlt évben voltak más fizetős filmes megbízásaim is és a családom is támogatott ez idő alatt. Még tavaly áprilisban a forgatás kezdete előtt vettem egy egész Proaim Rig -szettet (stabilizátor), egy Zoom CH4-et (hangrögzítő) és egy Rode mikrofont, azért, hogy elkezdhessem a forgatást. Szerencsésnek érzem magam, mivel olyan filmet készítek, amit szeretek csinálni és úgy gondolom, hogy a sok befektetett energia, a tudatosság, egy nagyon jó erdélyi film megszületéséhez vezet. Ismételten köszönöm a Communitas Alapítványnak, hogy a *Isteni kéz* című filmtervemben hittek és támogatták. Biztos vagyok benne, hogy a végeredményben sem fognak csalódni!

Képek a nyersanyagból

Csángáló

